

ÜNNEPI Harangszó

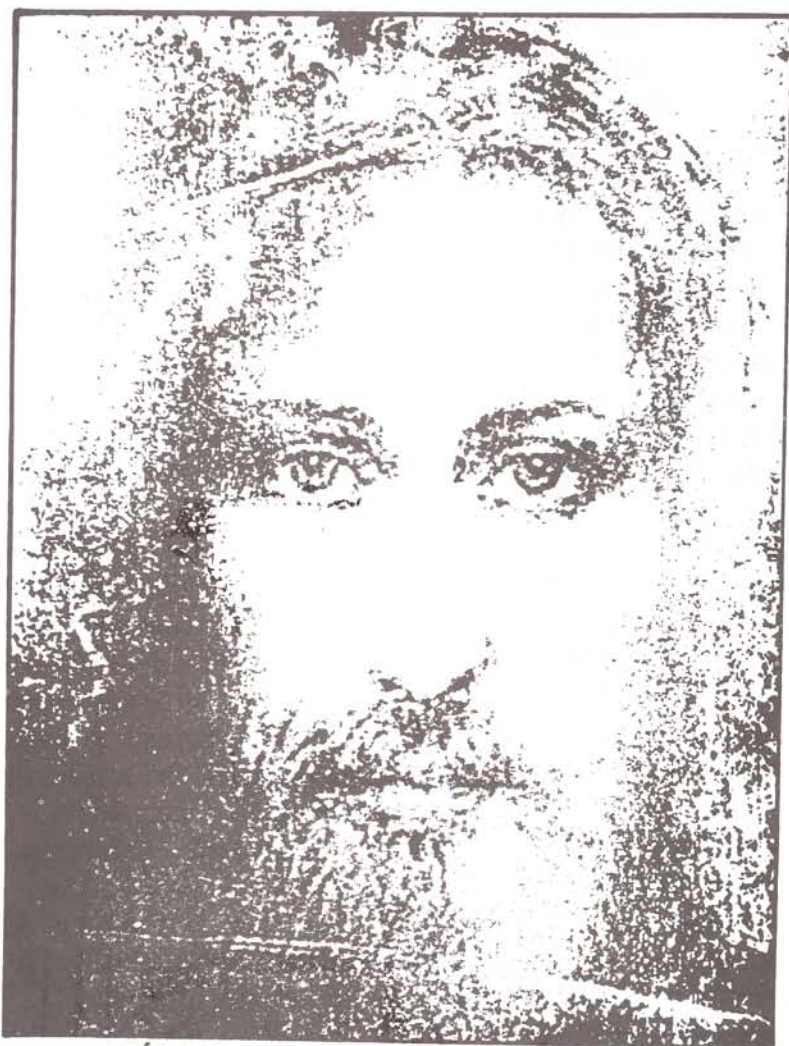

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója

III. évfolyam 2. szám

1996. március - április

Nem kérés: parancs!

JÉZUS ARCA A TURINI LEPELEN

Ez az én parancsom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket. Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért. Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek azt, amit parancsolok nektek. Nem mondalak már titeket szolgálóknak, mert a szolga nem tudja, mit tesz az ura. Titeket barátaimnak mondtottalak, mert mindent tudtul adtam nektek,

amit Atyámtól hallottam. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket és arra rendelvelek, hogy elmenjete, gyümölcsöt hozzatok és az maradandó legyen, s amit kértetek az Atyától az én nevében, megadja nektek. Azt parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.

Jn 15,12-17

Beszélgetés Marik Tamás ferences atyával

Március 23-án lelki napot tartott a Ferences Kolping Család és a zalaegerszegi Keresztény Pedagógus Közösség, a lelki nap vezetője Marik Tamás ferences atya volt. Marik Tamás a nyolcvanas évek elején legendás alaknak számított a budapesti egyetemisták körében, nagyhatású prédikációit rengetegen hallgatták, a karizmatikus megújulás egyik vezéralakja volt. Kilenc évig élt Ausztráliában, ott volt lelkipásztor. 1993-ban tért haza Magyarországra. Hogy mi számára a legfontosabb, arról így vall: Egyedül Krisztus, csak hozzá akarok ragaszkodni. Rövid ebédszüneti pihenőjét megszakítva válaszolt az Ünnepi Harangszó kérdéseire. Először az egyház megújulásáról kérdeztük.

— "Az én országomat én építem" — mondja az Úr. Ez a lényeg — válaszol — az egyházat az Isten újítja meg, az Úr dolgozik benne. Nekünk csupán el kell vállalnunk, hogy Isten dolgozik bennünk. Engedelmeskednünk kell neki. Engem megtanított arra, hogyan kövessem őt. Ezt veletek is megcselekszi. Tanuljátok meg meghallani, hogy mit mond a Szentlélek. Ha elfogadtad Krisztust, merd kimondani! Azt is mondja Isten, "a maradékot megtisztítom". Mi a maradék? Ma Magyarországon a magát katolikusnak vallók töredéke, 2-3 % jár templomba. Ők a maradék. A nyolcvanas évek elején Beton atyáék (Balás Béla kaposvári püspök atya) megszámlálták egy vasárnapon, hogy hányan voltak a budapesti miséken. 20 000 főt számláltak, a templomok tele voltak, a plébánosok örültek, "hű de sokan vagyunk". Kétmillióból húszezer. Ma egy kicsit többen vagyunk, mert '89 után divat lett templomba járni. Az egyház megújulása a szívben lehetséges, az emberi szívekben történik.

— *Hogyan látja a katolikus egyház helyzetét?*

— Először: az Istennek egy egyháza van, elszakadt testvéreink is ebbe az egyházba tartoznak, mert a hit ugyanaz. A kétezres éves katolikus egyház hordozza a legtöbb értéket, tanítása a legtökéletesebb. Az egyház helyzetét a jézusi példabeszéd mintázza, az egyház termőföld, amelyben van búza és konkoly. Óriási problémánk, sok a meggyöngült katolikus család, ahol a gyerekek elvesznek, nem járnak templomba vagy más gyülekezetekhez, szektákhoz vagy úgynevezett kiségyházakhoz csapódnak. Egy másik jellemző, a mai egyház ellaicizálódik, és ez így van jól, ha a laikusok nem segítenek, akkor nem tud működni az egyház. A szent szolgálat sokrétű, nem kell mindent

a papnak csinálni. A nyolcvanak évek elején döböntem rá, hogy milyen fontos a kisközösségi mozgalom, ezek az imaközösségek igazi, lüktető szívként szolgáltak. Ott van eleven élet az egyházban, ahol a laikusok dolgoznak különféle területeken. Azután az egyházban rend és hierarchia uralkodik, ezt el kell fogadni. Az engedelmesség nagy erény. Én nem félttem az egyházat, mert az Úr dolgozik benne, de tudni kell, hogy ma az egyház egy nagybeteg, ágyban fekvő asszonyra hasonlít. Az egyháznak vannak gyöngeségei, de az Úr segít. Isten nem tökéletes világot teremtett, így mi sem vagyunk tökéletesek, ne haragudjunk azokra, aki úgy katolikus, hogy nem jár templomba. Isten mindent a javunkra tud fordítani. Ha így gondolkozom, már másképp látom az egészet.

— *Vajon nem fárad-e el a katolikus megújulás?*

— A megújulás a szellemi életben történik (ma ezt a magyar szóhasználat lelki életnek nevezi). Addig, amíg az Úr ott van, nem fárad el. Amíg a katolikus megújulás ragaszkodik az Úrhoz, él. Istennek élő egyház kell.

— *Mi a véleménye a NEW AGE mozgalmakról?*

— Ma egy felfordult világban élünk. A NEW AGE a szabadkőművesség előretolt helyőrsége, ezt ausztráliai és amerikai tapasztalataim is mutatják, hamis szellemi világot állít az emberek elé. Ma ez jön keletről, nyugatról különböző tanítások agykontroll, csillagjósolás, horoszkóp és különféle más elméletek formájában. A TV, a rádió különböző műsorai ezzel bombáznak bennünket. (A NEW AGE legveszélyesebb jellemzője, hogy kikerüli a bűnbánatot és bűnbocsánatot. *A szerkesztő.*) De ettől a világ nem lesz boldog. Céljuk, hogy mindenütt ugyanaz történjen. A szabadkőművesség világalomra törekszik.

— *Úgy tűnik, hogy az egyház válasza erre erőtlenségre.*

— Jézus is erőtlenségre volt a keresztfán, de utána Húsvét öröme következik. Ezért a NEW AGE-től sem kell félnünk, ezeknek a mozgalmaknak hamar vége szakad, ezek a tanok soha nem tudják meggyőzni a Földet. Igazi örömet és boldogságot Jézus Krisztus tanításában találhatunk. Ezért is kezdtem a nagyböjti lelki napot ezzel a mondattal: Éljetek Krisztus örömeiben!

Vendrő György jákl apái

Változatos pályájából 29 évet töltött Zalaegerszegen. Szorosan kötődik a városhoz, lakóihoz. Mikor címeit kértem tőle, csak legyint, azok nem érdekesek, Gyuri pap a "címem", mondja mosolyogva, mindenki így ismer. Pályája fontos állomásairól így vall:

— 1931. április 9-én születtem Jánosházán, hatgyermekes családban. Édesanyám nagyon szigorú és igazságos volt, bölcsen

nevelt bennünket. Édesapám szobafestő volt, így a fiúknak először ezt a szakmát kellett megtanulniuk, utána lehetett továbbtanulni. Domonkos szerzetesnek készültem, felvettek, de ekkor oszlatták fel a rendet, így Veszprémbe kerültem kisszemináriumba. 1958-ban szenteltek pappá. Ekkor Lentibe helyeztek káplánnak. Nagyon szívesen emlékszem vissza arra az időre, egészen mások voltak a körülmények, akkoriban kerékpárral jártunk a falvakba hittanórát tartani. Tüdőbeszűrődést kaptam, így Zalaegerszetre helyezett a püspök atya 1960-ban, hogy kezelteni tudjam magam, így olai káplán voltam öt évig. Ezután Tornyiszentmiklós következett 1965–72 között. Ott azokban a nehéz időkben nagyszerű közösség várt, akik megerősítettek hivatásomban. 1972-ben kerültem vissza Zalaegerszetre a Jézus Szíve templomba plébánosnak. Keserű élményem volt, hogy az első nagymiséen vasárnap délelőtt tízen voltak. Ekkor nyakamba vettem a várost reverendában és hívogattam az embereket a templomba, még az üzletekbe is bementem beszélgetni. Lassanként megtelt a templom, nőtt a hittanosok száma, a nyolcvanas évek elejétől ifjúsági csoport is szerveződött.

— Az ifjúság szerveződését az akkori hatalom nem nézte jó szemmel. Voltak papok, akiket ezért büntetésből eldugott, kis falvakba helyeztek. Itt ez nem okozott problémát?

— Az ifjúsági csoporttal mindig a káplán foglalkozott, de a felelősség az enyém volt. Felmerült, hogy elhelyeznek, de nem lett belőle semmi. Megyei béketitkár voltam 1972-től, így végül nem tudtak bántani bennünket.

— Vannak, akik azzal a váddal illetik, hogy túl sok kompromisszumot kötött.

— Lehet, de az ifjúsági közösséget fenntartani szükséges volt. Az ifjúság az egyház jövője. A kor kihívásaihoz igazodni kell, ma másként, mint tegnap. Én elsősorban lelkipásztor vagyok, voltam, célom az embereknek segíteni, ha nyíltan nem, akkor titokban. 20 évig jártam az Arany Bányába ebédelni reverendában, és az asztalomhoz bárki odaülhetett tanácsot kérni, beszélgetni, volt, hogy a jegyesoktatást is ott végeztem. Nem a hely a lényeg, hanem a segítségnyújtás. Életelvem: mindenkit szeretni, mindenkinek jót akarni. A szeretet mindenekelőtt. Visszatérve a kérdésre, ha mások bántanak, nem érdekel, de ha keresztények, az fáj.

— 1989-ben Szentgotthárdra került, ferencesek vették át a Jézus Szíve templomot.

— Nyilvánvaló volt, hogy a változások következtében újra felélednek a szerzetesrendek,

véleményem az volt, hogy mivel ez egy viszonylag új épület (rendház) célszerű lenne, ha feléledne a ferences közösség. Azért is, mert reményeim szerint a rendházban idővel több szerzetespap lesz, azért ajánlottam fel Bánk atyának a plébániát.

— És Szentgotthárdon?

— 3 évig voltam plébános, jól éreztem magam ott, ennek az időszaknak a legfőbb jellemzője, hogy sokat foglalkoztam a fiatalokkal, főként szakmunkástanulókkal. Az egyháznak jobban oda kellene figyelni a munkásfiatalokra. Súlyos betegség, szívinfarktus után kerültem haza Zalaegerszetre, nyugdíjasként tevékenykedem.

— Úgy tudom, elég sokat.

— Igen, én misézek az ÁMK-ban, Csátárban és a kórházi szolgálatot is én látom el. A kórházi munkában a Karitás nagy segítséget nyújt, ők rendszeresen látogatják a betegeket, elbeszélgetnek velük. Én beteget ellátni csak hívásra megyek. A kórházi munka nagyon szép, talán egyszer fordult elő, hogy valaki visszautasította a szentségek felvételét. Ha úgy adódik, egy-egy betegnél egy órát is eltöltök, ha vigasztalásra szorul. Orvosokkal, ápolónőkkel jó a kapcsolatom, kedvesek, segítőkészek. A jó kapcsolatot jelzi, hogy tagja vagyok a kórház etikai bizottságának. Egy éve kértek meg, hogy rendszeresen misézzek az ÁMK-ban. Jó érzés ott lenni, sok a fiatal, fiatal családok kisgyerekekkel, és ez nagyon jó. A család a társadalom alapja, ezért a családokra oda kell figyelni, támogatni kell őket, működő család nélkül nincs jövő. Az ÁMK-ban vasárnaponként öt-hatszázán lehetnek, szinte kinőttük ezt az épületet. Köszönetet kell mondani azoknak a híveknek, akik a szentmise előkészítésében segítenek, Dittmayer Róbertnak, Farkas Zoltánnak, Luter Tibornak. Az ő segítségük nélkül nem lehetne misét tartani, ők rendezik be a termet, gondoskodnak virágról, ők pakolnak el. Ilyen "aproságoknak" tűnő, de valójában nagyon fontos dolgokból is épül az egyház.

— Lassanként egy összeszokott közösség jön létre az ÁMK-ban, mit tartana fontosnak számukra?

— Alapvető probléma, nincs hol összejönni, programokat szervezni, az iskolát csak vasárnap vehetjük igénybe. Jó lenne, ha felépülne végre a templom, ahol igazán megvethetjük a lábunk. Jó lenne, ha az idejárók megismernék egymást, spontán beszélgetéseknek, összejöveteleknek lenne értelme.

— Önnel gyakran lehet találkozni színházban, hangversenyen, kiállításokon.

— Igen, szívesen járok hangversenyre, színházba, kiállításokra. Főként a színházat szeretem. Emellett úgy gondolom, egy papnak részt kell venni a kulturális életben, emberek közé kell menni, nemcsak a templomban kell találkozni az emberekkel, hanem máshol is, hiszen Isten az emberek szolgálatára hívott meg bennünket.

Gyümölcsoltó Boldogasszony

"Adta az Úr a virágot és a virágban a természet mosolyát,
és teremtette az Úr a nőt és benne az élet mosolyát."

Kedvessé, színessé tette a világot, amikor teleültette tarka virágokkal a mezőt, és széppé, meleggé varázsolta az életet, amikor beleállította a legeszményibb nőt, a boldogságos szűz Máriát. Az örök ideált, mely felé vezetik a gyermeket, melyet tudatosan keres a vallásos felnőtt.

De lehet-e a mai ember életének irányítója Mária? Választhatja-e őt eszményképének a XX. század katolikus leánya és asszonya? Aktuális-e a mai világban a Mária-tisztelet? Aki már érezte a Szűzanya csodálatos segítő hatalmát, annak nem lehet problémája a három felmerülő kérdés. Biztosabb irányítót nem találhatunk, ő a Tenger Csillaga. A Mária-tisztelő a földi eszményektől fölfelé tekint. Megtalálja az örökké követésre méltó, legtisztább ideált, Máriát.

Volt-e időszerűbb a Szűzanyát tisztelni, mint most, amikor olyan nagy szükségünk van az ő segítségére. Jézushoz is Márián keresztül juthatunk el, hiszen ő áll hozzá a legközelebb. A Szeplőtelen Szűz lelkesít ma is a bűn elleni harcban. A keresztény leánynak és asszonynak ma is kedves a Szűzanya képe.

A hívő katolikus nép ösztönszerűleg érzi, hogy Isten állította eléink Szűz Máriát az üdvösség kapujába. Ezért magától értetődő a Mária-tisztelet ma is a keresztény népeknél. Nem hiába ajánlotta Szent István országunkat a Szűzanyának. Mindez nem a múlté, Mária ma is a miénk, feléje fordulunk ma is bizalommal. A Boldogasszony gondolata sokféle szempontból ma is időszerű. Országunkban fontos ma is a hit, a szeretet és az erkölcs.

A hit erősít. Csak a hívő ember erős és ellenálló. Sohasem esik kétségbe, soha nem veti el magától a reményt.

A szeretet nemesít. Ahol szeretet van, ott az emberek jók és békések. Legyőzik még az önzést is. A szeretet az embert önmaga fölé emeli, aki nem csak magának keres érvényesülést, hanem másokat is boldoggá akar tenni. Mennyországot teremt maga körül.

Az erkölcs felemel. A gyengéből hőst, a gyávából jellemet nevel. Az erkölcs avatja tisztává, szentté a családot, teremt meg a hű férjet, az odaadó feleséget, az önfeláldozó szülőt és az engedelmes gyermeket.

Nem lehet Máriát tisztelni anélkül, hogy ne legyünk általa mi is hívőbbek, szeretettel teljesebbek és erkölcsösebbek. Tehát a hit, a szeretet és az erkölcs a három sugár, mely a Mária-tiszteletből árad.

Mária egész élete a hit élete, kezdve az anygali üdvözleten és végezvén a kereszt alatt. Élete a szeretet élete volt, Jézus szolgálatában élni. Mégis a legfelségesebb nő lett, de magát egyszerűen az Úr szolgálólányának nevezte. S Mária a tisztaság mintaképe. Kell-e erről beszélni?

Ne hiányozzon egy napunktól sem Mária! Legyen legkedvesebb imádságunk a rózsafüzér, mellyel őt köszöntjük. Most a gyönyörű tavaszi Mária-ünnepeken egészen közel áll hozzánk ragyogóan, tisztán és csodálatosan.

"Ragyogóbb vagy a napnál, fénylőbb a csillagoknál, tisztább a harmatcseppnél!"

Így imádkozzunk Hozzá:

"Anyám, Te vagy a kegyelmek anyja, szomorúak vigasztalója, bűnösök oltalma és menedéke, föld reménye és mennynek ékessége."

**Kondorosi Ferencné
nyugalmozott tanárnő**

Id. Lucas Cranach: Angyali üdvözlet

HEGYI PÁL

Kereszt az útszélen...

Útszéli kereszt előtt állok félhomályban,
 Odafönn a zsidók királya haloványan.
 Végtelen a bánat lehunytt szemében,
 Mélán nézek rája, búmban elmerülten.
 Meggyötört lélekkel tovább állok ottan,
 Egy feltörő gondolatától nem nyugodtam.
 Némán tört fel bensőmben a felismerés,
 Jó, kinek végetért a földi szenvedés.

A halálát követelő gonosz csöcselék,
 Köpdöshette őt katona, szolga, cseléd.
 Júdási csók pírja ég a nemes arcon,
 Nincs ki enyhülést, nyugalmat, vigaszt adjon.
 Igazság kézmosó bírása tehette:
 Bár én semmi vétket nem találok benne
 Hangzott el a szó. Mégis keresztre vitte,
 Igazság királyát keresztre szegezte.

Meghalt a szelíd Bárány, betelt az áldozat,
 Miért? A felelettel szívem adós marad.
 Hallgatag szájából nem jön rá felelet,
 Pedig hányszor mondta, hogy: béke veletek!
 Békét jött hirdetni, de hol a béke, hol?
 Béke veletek! Mondta, de béke sehol.
 Súlyos terhünk alatt vérezve görnyedünk,
 Gyötrő gyűlölettől bújdosva szenvedünk

A haló Isten képén is néma fájdalom,
 Tenyéryni véres folt ott, az átvert oldalon.
 Zsidók királyát ahogy merengve lesem,
 Minden szenvedés láttán megborzong lelkem.
 Nem elég a gaznak, hogy ilyen kegyetlen,
 Megfeszíti és még gúnyolódik menten.
 Rút halálban én segítettem neki,
 Értem is függött egykor a Názáreti.

Óh, tűrte a szenvedést az isteni Bárány,
 A megalázó kint, vigasz nélkül, árván.
 Erősítsél és vigasztaljal meg engem,
 Hogy én is a Te igaz példád kövessék.
 Engedd, hogy mindenkivel éljek békével,
 Úgy baráttal, mint adáz ellenséggel.
 Gyámolítsam, ki gyöngé, tehetetlen,
 Segítsek a nyomorulton, elesetten.

Bocsáss meg óh! Szenvedők kegyosztó Királya,
 Bú és baj között ajakam nyíljék imára.
 Látod a világot veri szörnyű átok,
 Nincsen, aki megváltaná a világot.
 Az sincs, kiből a hit mélyen megfogamzott,
 Ki a gonosz ellen felvinné a harcot.
 Látod a szívünk ma is könnyezik, vérzik,
 Igazságot, mikor keresztre feszítik.

Az idő vasfoga mélyen testedbe szántott,
 Ott felülről látod a részvétlen világot.
 Nézed, hogy szalad vesztébe a világ,
 Nem jut a részedre egy maroknyi virág.
 Nem vagyunk mi sem jobbak, mint ő ott egykor,
 Kézmosó bírád, ki keresztre vitt akkor,
 Némán állasz őrt mégis a végtelen felett,
 Halkan, mintha mondanád: beteljesedett.

GYÓNI GÉZA

I. N. R. I.

Az út mentén, a faluvégen
 Ott állt a Megváltó keresztje.
 Két durva fából hevenyében
 Valami ájtatos szegezte.
 Esőbe, hóba korhadt fája,
 Nap égeti, vihar veri,
 Irombán van kivésve rája
 A négy betű: I.N.R.I

Kíváncsi gyermek — hányszor álltam
 Az egyszerű kereszt előtt,
 Gyermekszívvel hogy megcsodáltam
 A megfeszített szenvedőt.
 Tövisein is úgy szerettem
 Borzongva elmerengeni
 S ott állt a fán a megfejthetetlen,
 A rejtélyes I.N.R.I.

...Egy asszony jött. Halovány képe
 Maga az élő gyöttelelem.
 Csak odahullt a fa elébe
 Búsan, szelíden, könnytelen.
 S láttam, hogy arcán megcsillannak
 Az enyhülő szív könnyei —
 Nem holt betű, élő beszéd volt
 Már nekem az I.N.R.I.

Hogy gyöngé szívbe tört ha vernek
 Az álnok szívű emberek,
 Megenyhít bánatot, keservet,
 Ki mindnél többet szenvedett.
 Csak menj elé hittel szívedben —
 A szenvedőket szereti
 A megfeszített Istenember,
 A megváltó I.N.R.I.

Minden kedves Olvasónknak a föltámadt Úr Jézus örömei bízójával!

6 A NYOLC BOLDOGSÁG KATOLIKUS KÖZÖSSÉG BOTFÁN

Közösségünk 23 éve született Franciaországban, majd az évek folyamán a létszám növekedése miatt és a megyéspüspökök hívására sok más országban is elterjedt. Jelenleg mintegy 70 alapítás létezik, köztük Magyarországon 1992. december 8-tól itt Botfán is megnyílt a Közösség egyik háza, mely a **Mária, Szaplótelen Szűz** nevet viseli és a Veszprémi Érsekség fennhatósága alá tartozik.

Az egész világon a Nyolc Boldogság Katolikus Közösség elsődleges hivatása az **Úr imádása, a szüntelen benső párbeszéd Istennel**, ami az intenzív imaéletben valósul meg. Ezért naponta 5-6 órát imában töltünk a kápolnában (napi Szentmise, egy órás személyes Szentségimádás, zsolozsma, teljes Rózsafüzér stb.). Ha nem imádkozunk, akkor nem tudjuk szeretni a Szeretetet, nem vesszük észre a testvért, nem halljuk, hogy mire hív minket az Úr és nem tapasztaljuk bensőséges közelségét. Az ima oxigén az egész Egyház számára, és Jézus erre az imára szomjazik a kereszten.

Az imaéletben minden alapításunk hasonlít egymáshoz, de ez az ima azt is eredményezte, hogy a különböző országokban és kultúrákban más-más szolgálataink alakultak ki a Szentlélek "helyi vezetése" szerint. Tevékenységeink tehát az imából születnek, mivel Közösségünk nem kötelezte el magát egy ugyanazon szolgálat mellett (mint pl. betegápolás, tanítás vagy misszió), hanem valamennyit magába foglalja. Egyes házainkban állandóan lelkigyakorlatok folynak, máshol betegeket fogadnak be, ismét máshol Kiszemináriumi oktatás működik, plébániai missziókat szerveznek vagy könyv- és folyóirat-kiadással foglalkoznak, de még sorolhatnám, hogy a Szentlélek milyen színesre festi a Közösség aktivitásait. Így a szemlélődő és apostoli élet csodálatosan kiegészítik egymást.

Közösségünkben a megfelelő próbaidők letöltése után elkötelezhetik magukat házaspárok, családok, valamint olyan egyedülállók, akik még döntés előtt állnak, hogy papi, szerzetesi vagy családi hivatást válasszanak és a Közösség Szabályzata szerint éljenek.

Itt Botfán jelenleg 19-en lakunk: családok gyerekekkel, szerzetesnővérek (a Közösség saját szerzetesei), egyedülállók és egy kedves ferences atya, aki határozatlan ideig betegszabadságát tölti nálunk. Az Önkormányzattól felújítás ellenében bérelünk egy nagy házat, amelyben imádkozunk és dolgozunk. A felújítás három éve tart, a nagyján már túl vagyunk, de szeretnénk imáikat kérni, hogy gyorsabban befejeződjön.

Az imaélet, ami átszövi napjainkat csakis úgy valósítható meg nálunk, ha munkáinkat is itt a házon

belül oldjuk meg, így minden testvérnek megvan a saját feladata. Az Úrnak semmi sem lehetetlen, ezért létrehozhattunk egy kazettakiadót, amelyet **Mária Kazettaszolgálatnak** nevezünk el és ami két fő területből áll. Az első fő terület a ház mindennapi megélhetését segíti. Énekes- és gyermekkazettákat készítünk, sokszorosítunk és terjesztünk; ezek a Közösség saját szerzeményeit és hangfelvételeit tartalmazzák. A másik fő terület a **tanítókazetták lelki témákban** (amint azt az előző számban is hirdettük), amelyeket ingyenesen készítünk, és semmilyen anyagi hasznot nem jelentenek a ház számára.

"Ingyen kaptatok, ingyen is adjátok" (Mt 10,8)

Sokan, akik ezeket a kazettákat hallgatják, elmondják nekünk, hogy nagy kegyelmeket és hitben való megerősödést kapnak. Egy özvegy édesanya a levelében leírta nekünk, hogy szokása szerint idejének nagy részét a TV előtt töltötte. Miután meghallgatta az egyik kazettát, rájött, hogy ezt az időt Jézus még inkább betöltheti. A TV-t kikapcsolta, helyette elkezdett imádkozni, és nagy békét kapott. Ez csak egy példa, de sok más tanúságtételt is kapunk, ezért folytatjuk ezt a szolgálatot. Mivel ezeknek a megrendelhető kazettáknak nincs ára, a Szent Szűz adományokon keresztül tartja fenn ezt a szolgálatot, amit ezután is Ő fog vezetni.

Nemcsak kazettákkal foglalkozunk, hanem sok látogatót is fogadunk a hétköznapokban és a hétvégeken. Egyrészt tanácsokért fordulnak hozzánk, másrészt azért, hogy az imaéletben és a testvéri szeretetben feltöltődjenek, és így megerősödve térjenek vissza övéikhez. Majdnem minden hétvégén vendégeket és imacsoportokat fogadunk, akiknek lelkigyakorlatot tartunk abban a témakörben, amit kérnek (pl. imáról, Szűz Máriával való kapcsolatáról, hivatásról, a férfi és a nő szerepéről stb.). Nemrég egy ilyen hétvége alkalmával mindnyájunk előtt tanúságot tett egy fiú arról, hogy Szűz Máriát most először tapasztalta meg mint édesanyját, és személyes közelségbe került Vele.

Időnként elfogadunk meghívásokat arra, hogy lelki hétvégét vagy lelki napot tartsunk más plébániákon.

Szombat esténként a Feltámadás vigiliáján ünnepi Feltámadási Vesperást tartunk azokkal együtt, akik szívesen imádkoznak velünk (mindig délután fél 6-kor kezdődik). Erre az alkalomra vagy más találkozásokra a bejelentkezéseket telefonon vagy levélben várjuk (Botfa, Várberki u. 13., tel.: 92/316-690).

Most csak nagyon röviden beszélhettem magunkról; azt hiszem a személyes találkozás az, amin keresztül a leginkább megismerhető a **Nyolc Boldogság Katolikus Közösség Botfán**.

Krisztus feltámadt!

Szulyovszky Endre, a ház pásztor

VÁGVÖLGYI ÉVA

A gyöngy születése

Egyszer összegyülekeztek a nagy vizek mélyének lakói, mert igen fájlalták, hogy birodalmukban örökös sötétség uralkodik, hogy a Nap fénye és világossága nem jut el hozzájuk, elhatározták, hogy követeket küldenek maguk közül a felszínre, és majd azok lehozzák számukra a világosságot.

Először a halakra esett a választás, mivel ők a leggyorsabbak. Fel is úsztak a víz színére, s ahogy ezüstös testükkel kiugráltak a víz fölé, pikkelyeik szivárványosan csillámlottak. Jól megforgatták magukat a napsugárban, s mivel úgy találták, hogy majdnem olyan fényesen tündökölnek, mint a Nap, boldogan visszafordultak. Azt hitték, hogy lent a tenger mélyében ugyanúgy fognak csillogni, mint a víz felett. Lett is nagy szomorúság, mikor visszajöttek, mert bizony semmi sem maradt meg a szivárványos ragyogásukból.

Útnak indultak a rákok, hogy szerencsét próbáljanak. Ha nem is voltak olyan gyorsak, mint a halak, fortélyos eszükről annál inkább ismerte őket mindenki. Ahogy a sekély vízbe értek és ott úszkáltak, észrevették, hogy a parti fővényben fénykristályok szikráznak és villóznak.

— A halak elveszítették ragyogásukat, mire visszaértek a tenger mélyére, de ha mi ezeket a fénykristályokat magunkkal visszük, ezek bizonyosan világítani fognak a mélyben is — mondták a rákok és ollójukkal laposan belemarkoltak a tengerpart homokjába. De hogy, hogy nem, akárhogy is vigyáztak, a csillogó fénykristályokból semmi sem volt az ollójukban, mire visszaértek. Így hát nekik sem sikerült fényt hozni a vizek mélyére.

Ettől aztán mindenkinek úgy elment a bátorsága, hogy se a leggyorsabbaknak, se a legeszebbeknek nem sikerült, hogy több vállalkozó már nem is akadt. Nem volt mit tenni, bele kellett törődniük, hogy a tengerek mélye a sötétség birodalma marad. De a vágy a fény után mindannyiukban öröklődött nemzedékről nemzedékre.

Egy szép napon született egy fodros szélű kis kagyló. Ott élt és növekedett társaival együtt a tenger mélyén. Addig-addig hallgatta a régiak legendás fényhozó-kísérleteit, mignem egyszer csak olthatatlan vágy ébredt szívében a világosság után. Úgy érezte, elpusztul, ha továbbra is fény nélkül kell élnie, s elindult. A kis fodros szélű kagyló vágya oly erős volt, hogy más kagylókat is magával vonzott. Így történt, hogy többen is elindultak a nagy kalandra. Hullámok hátán sodródtak ezernyi baj és veszedelem között, míg végül kijutottak a nagy vizek szélére, az Óceán partjára.

— Milyen gyönyörű itt minden! — kiáltották. — Soha többé nem térünk vissza a mélység örökös éjszakájába!

De ahogy telt-múlt az idő, érezték, hogy szívükben szomorúság rejtőzik a többiek miatt, akik továbbra is sötétben,

fény nélkül kell, hogy éljenek a vizek mélyén. S egy nap így szólt a fodros szélű kis kagyló a társaihoz:

— Szívünk a fény és világosság után vágyakozott, s hosszú, kalandos út után megkaptuk, amit kívántunk: mérték nélkül zuhog ránk a Nap ragyogó fénye. Most mégsem tudok egészen boldog lenni, mert nem tudom elfelejteni a társakat, akik ott maradtak a sötétben. Úgy érzem, vissza kell térnünk hozzájuk, s ennek a ragyogásnak legalább egy morzsáját el kell juttatnunk a számukra.

— Igazad van, — mondták a többiek, — a mi szívünk mélyén is szomorúság rejtőzik a többiek miatt. De hát azt hogy gondold, hogy fényt vigyünk nekik, hiszen a régieknek sem sikerült, akármilyen gyorsak vagy eszesek voltak? Nekünk, akik se gyorsak nem vagyunk, sem eszesek, hogyan sikerülhetne?

— Emlékeztek, mit meséltek a rákok a fénykristályokról? — kérdezte a fodros szélű kis kagyló a többieket.

— Persze hogy emlékszünk — felelték a többiek. — De arra is emlékszünk, hogy mire visszaértek a tenger mélyére, egy se maradt az ollójukban, mind elvesztették.

— Nézzétek, mennyi hever körülöttünk ezekből a fénykristályokból! Én tudom a módját, hogy meg tudjuk őrizni. Tegyetek úgy, mint én! — szólt a fodros szélű kis kagyló, s benyelt egyet a fénykristályokból.

A többiek is mind sorban követték a példáját, azután útnak indultak, hogy visszatérjenek elhagyott hazájukba, vissza a vizek mélyének örökös éjszakájába. Ám a benyelt fénykristály egyre jobban szúrta és gyötörte lágy bensejüket. Könnyeikkel vonták be, hogy enyhüljön a fájdalomuk. De a könnyek hamarosan megkövesedtek a fénykristálytól, s még nagyobb lett a gyötrelmük. Ekkor újra könnybevonták, s aztán megint újra, hosszú vándorlásuk során, mignem visszaértek a vizek mélyének éjszakájába. S láss csudát: a halak, a rákok, a kagylók, s minden más élőlény, amely mélységben lakott, ámulva gyűlt köréjük: kagylóhéjuk körül titokzatos fény derengett! Ünnepezték őket és faggatták, hogy miként sikerült nekik a csoda, hogy hogyan sikerült megőrizniük a fényt, s ők kitárták héjukat, s megmutatták gyötrelmük és fájdalmaik könnyeinek szülöttét, a gyöngyöt, melynek titokzatosan derengő fénye kisugárzott kagylóhéjuk alól. S az idők folyamán ahelyett, hogy fényük megfogyatkozott volna, nőttön-nőtt a világosság körülöttük.

Azóta nincs többé örökös éjszaka a tengerek mélyén se, mert minél nagyobb a kagylók fájdalma, annál nagyobbra növekszik bennük könnyeik gyümölcse, a gyöngy, s annál több fényt árasztanak maguk körül.

Betűrejtvények:

①:

+
y

②:

Ö	&
---	---

③:

AGGDALM

Az előző szám helyes megfejtése:

Betűrejtvények:

①: *Vízkereszt*③: *Katekéta*②: *Halló!*

Könyvjutalomban részesült:

*(Jutalmát postán küldjük el!)**Avar Gyuláné*

Címünk: "Ünnepi Harangszó"

Szerkesztősége

8901 Zalaegerszeg Pf.: 91.

A könyvet jószívűen Jász Lajosné ajánlotta fel, Isten fizesse meg áldozatát!

Plébániai hírek

Március 18-án 85 éves korában temettük el
HORVÁTH ROZÁLIÁT,

aki több mint húsz éven át szolgált az egyházközségben. Rendben tartotta a Kálvária-kápolnát, a keresztyúti stációkat, a temetőt. Sekrestyés volt. Haláláig gondozta, még betegen is, Kámán János atyát. Áldozatos élete mindnyájunk számára példaképpül szolgál.

• Nagyböjti lelkigyakorlat volt a Plébániatemplomban március 21-, 22-, 23- és 24-én az esti szentmisék alkalmával. Lelkigyakorlatos szentbeszédeket **Kiss László** táplánszentkereszti plébános tartott. A h'vek nagy száma mutatta az érdeklődést és plébániánk ezzel is nagyban segítette a nagyhétre és a húsvéti szentidőkre a lelki felkészülést.

• **Április 13-án** Regionális Katolikus Ifjúsági Találkozó Pannonhalmán.

• **Április 14-én** Bíró Márton születésének 300. évfordulóján emlékkiállítás nyílik a Plébániatemplomban.

• **Április 27-én**, szombaton 8³⁰-kor ünnepi ökumenikus istentisztelet lesz a Zrínyi Gimnázium centenáriumán.

• **Május 6-án** Mindszenty József halálának 21. évfordulója.

• **Május 8-án** a Keresztény Pedagógus Közösség vendége Gál Péter atya a NEW AGE-ről tart előadást az esti szentmise után a Petőfi utcai Kultúrházban.

Elsőáldozások időpontjai:

• **Május 12-én** a Zárdában 8³⁰-kor és 16⁰⁰ órakor.

• **Május 19-én** az Apáczai ÁMK-ban 10 órakor.

• **Május 19-én** és **26-án** Plébániatemplomban 9⁰⁰-kor és 11³⁰-kor.

• Azon elsőáldozók, akik nem voltak megkeresztelve, **május 18-án** az esti szentmise keretében keresztelkednek.

Bérmálások június 2-án — Szentháromság vasárnapján — lesznek:

• Plébániánkon 10⁰⁰-kor és 16⁰⁰ órakor.

• Olai templomban 16⁰⁰ órakor.

Az önismereti tréning első két foglalkozása **május 4-, 5-én** és **június 8-, 9-én** lesz.

Könyvajánlat

Linda Schubert	Az atyai áldás gyógyító ereje	100,-
Bednár Pál	Innen — oda	298,-
Pilinszky János	A rózsafüzér titkairól	90,-
Bernhard Häring	Örömteli gyónás	90,-
Az én igám	(Huszonkét keresztyúti elmélkedés)	298,-
Dr. Teleki Béla	Az ünneplés művészete	185,-
Paulette Boudet	Ez nem a te harcod... (Marana Tha)	330,-
Godfried Danneels	Vasárnap?	122,-
	Találkozunk a templomban!	
Pétery – Barsi	Világ világossága	1300,-
Dr. Hegyi Pál	Alkonyati harangszó	298,-
Dr. Hegyi Pál	Az élet védelmében	198,-
Katona István	Ajándék keresztelésedre	60,-
A könyvek megvásárolhatóak:		Zeg., Ady u. 58.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna
Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: a Tájékoztatási Munkacsoport

Főszerkesztő: Mohos István

Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.

Pf.: 91. 8901 Tel.: 312-157

Tipográfia: Frimmel Gyula

Szedés: Galambos C., Horváth Á. és Sztankovszky J.

Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.

Vezető: Györfly Zoltán